

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.43/2024/9. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi június hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.114/2023/36. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 34.000 (harmincnégyezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2024. március 6-án kihirdetett 3.B.114/2023/36. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott emberölés bűntettének vádja alól felmentette, egyben kényszergyógykezelését rendelte el. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.
- [2] Az elsőfokú bíróság fenti ítélete ellen a vádlott a cselekmény eltérő minősítése, míg a védő a kényszergyógykezelés alkalmazásának mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján – az indokolás kisebb fokú pontosítása mellett – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[4]

II.

- [5] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdése értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség hiányának megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó kérdésekre is.
- [6] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján – csupán annyiban egészítette ki, hogy sértett1 sértett 1952. március 4-én született.
- [7] E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt teljes vagy részleges megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az hiánytalan, teljesszerűen felderített, iratellenes vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

[8] **III.**

- [9] Az elsőfokú bíróság az eljárása során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, ún. relatív eljárási szabálysértést, mely miatt az ítéletét hatályon kívül kellett volna helyezni; az ítélet érdemi felülbírálatának ekként nem volt akadálya.
- [10] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást körületekintően, az ügyben felmerülő bizonyítékok maradéktalan beszerzésével folytatta le. E bizonyítékoknak a logika szabályainak megfelelő értékelésével állapította meg a tényállást. Ezzel kapcsolatban kiemelendő, hogy a vádlott maga sem tagadta, hogy megszúrta a sértettet, mely állítását mind sértett1 sértett, mind pedig a kívülálló, érdektelen tanúk megerősítették.
- [11] A vád tárgyává tett magatartás kapcsán tehát azt lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a vádlott egy alkalommal megszúrta a sértettet, ezzel pedig olyan súlyos májkárosodást idézett elő, amely a sértett teljes bizonyossággal bekövetkező halálához vezetett volna. E körben pedig az ítéltábla – egyetértve a fellebbviteli főügyészség e körben tett indítványával – az ítélet [24] pontjában írtakat is ekként helyesbítette.
- [12] E tényállás a bírói gyakorlat által kialakított követelmények szerint csupán egyetlen mozzanatban volt hiányos, hiszen az nem tartalmazta a sértett életkorát. Ezt pedig a másodfokú bíróság akként pótolta, hogy rögzítette sértett1 sértett születési idejét; a sértett a bűncselekmény elkövetésekor a 70. életévét betöltötte.
- [13] Az ekként megállapított, és egyébként senki által nem sérelmezett tényállás tehát a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[14] **IV.**

- [15] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott cselekményét. Bár a vádlott ezt vitatta, hiszen azt hangoztatta, hogy ha meg akarta volna ölni

a sértettet, akkor azt megtehetette volna, azonban az elsőfokú bíróság helyes érveléssel fejtette ki, hogy a cselekmény alanyi és tárgyi jellemzői kapcsán kizárólag azt a következtetést lehetett levonni, hogy a vádlott a sértett életének kioltására törekedett. Ez pedig nemcsak a használt eszközből, a megtámadott testtájékból, a szúrás erejéből, hanem abból az elkövetés utáni magatartásából is egyenesen következik; a vádlott a vérző sértettet a helyszínen magára hagyta.

- [16] Az elsőfokú bíróság – figyelemmel az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra is – a vádlott cselekményét törvényesen minősítette a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntette kísérletének.
- [17] Következésképpen a vádlott ezt sérelmező fellebbezése nem volt megalapozott.
- [18] A vádlott elmeállapotával kapcsolatos tényekből az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra az álláspontra, hogy Terhelt1 vádlott beszámítási képessége teljes mértékben hiányzik, ekként elmebetegsége okán nem büntethető. Törvényesen került tehát sor – figyelemmel a Btk. 17. § (1) bekezdésére is – a vádlott Be. 566. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő felmentésére.

[19] **V.**

- [20] Az elsőfokú bíróság a kényszergyógykezelés alkalmazása folytán igen alaposan vizsgálta a Be. 78. § (1) bekezdésében taxatív felsorolt feltételeket. Helyesen állapította meg, hogy a törvény által megkövetelt 4 konjunktív feltétel mindegyike fennáll; erre tekintettel a vádlott kényszergyógykezelését elrendelte.
- [21] A védő e tekintetben írásban benyújtott fellebbezési kérelmében azt adta elő, hogy álláspontja szerint nem kell tartani attól, hogy a vádlott hasonló cselekményt fog elkövetni. Az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben igénybe vett szakorvosi kezelésre jól reagált, az intézeti gyógykezelése ezért a továbbiakban nem indokolt. Az eltérő minősítésre tett indítványa elfogadása esetén az a feltétel sem valósult volna meg, hogy a vádlott büntethetősége esetén egyévi szabadságvesztésnél súlyosabb szankcióval kell sújtani.
- [22] A másodfokú bíróság a védő érvelését nem fogadta el. Ezzel szemben arra az álláspontra helyezkedett, hogy – a vádlott büntethetősége esetén – az emberölés büntettének kísérlete miatt egyévnél súlyosabb szabadságvesztés kiszabására kerülhetne sor a vádlottal szemben.
- [23] Emellett pedig a kiegészített orvosszakértői véleményből is az volt megállapítható, hogy a vádlott gyógykezelése a továbbiakban is indokolt. Az elsőfokú bíróság e körben helyes érveléssel rögzítette azokat a körülményeket, melyek arra utalnak, hogy a vádlottól továbbra is várható a bűncselekmény elkövetése. Mindezekre tekintettel tehát törvényesen került sor a kényszergyógykezelés elrendelésére.
- [24] Következésképpen a védő ezt sérelmező jogorvoslati kérelme sem volt megalapozott.
- [25] Az elsőfokú bíróság egyéb – a bűnjelekkel, valamint a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.
- [26] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezésekkal megtámadott ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.114/2023/36. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.43/2024/9. számú végzése folytán a 2024. évi június hó 25. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke